

07-12-2020

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 7 PŽ-4048/2020-2

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, sutkinja Ružica Omazić, u pravnoj stvari tužitelja NASTAVNI ZAVOD ZA JAVNO ZDRAVSTVO DR. ANDRIJA ŠTAMPAR, OIB 33392005961, Zagreb, Mirogojska cesta 15, kojeg zastupa punomoćnik Vladimir Terešak, odvjetnik iz Odvjetničkog društva Terešak & Partneri d.o.o. u Zagrebu, protiv tuženika PREPOZ d.o.o. u stečaju, OIB 55425357362, Zagreb, Puževa ulica 5, radi isplate, odlučujući o tuženikovoju žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Povrv-5060/2016 od 21. srpnja 2017., 16. listopada 2020.

presudio je

I. Odbija se tuženikova žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Povrv-5060/2016 od 21. srpnja 2017. u dijelu:

- točke I. kojim je održan na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Vlaste Zajec iz Zagreba poslovni broj Ovr-243/15-2 od 16. travnja 2015. kojim je naloženo tuženiku da tužitelju plati iznos od 8.687,50 kn sa zakonskim zateznim kamatama tekućim na iznos od 3.550,00 kn od 23. kolovoza 2014. do isplate, na iznos od 3.425,00 kn tekuće od 23. kolovoza 2014. do isplate, te na iznos od 1.712,50 kn tekuće od 28. kolovoza 2014. do isplate, te da naknadi tužitelju troškove ovršnog postupka u iznosu od 312,50 kn sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 16. travnja 2015. do isplate, sve po stopi zakonskih zateznih kamata koja do 31. srpnja 2015. teče po stopi od 12% godišnje, od 1. kolovoza 2015. do 31. prosinca 2015. po stopi od 8,14% godišnje, od 1. siječnja 2016. do 30. lipnja 2016. po stopi od 8,05% godišnje, od 1. srpnja 2016. do 31. prosinca 2016. po stopi od 7,88% godišnje, od 1. siječnja 2017. do 30. lipnja 2017. po stopi od 7,68% godišnje, od 1. srpnja 2017. do 31. prosinca 2017. po stopi od 7,41% godišnje, od 1. siječnja 2018. do 30. lipnja 2018. po stopi od 7,09% godišnje, od 1. srpnja 2018. do 31. prosinca 2018. po stopi od 6,82% godišnje, od 1. siječnja 2019. do 30. lipnja 2019. po stopi od 6,54% godišnje, od 1. srpnja 2019. do 31. prosinca 2019. po stopi od 6,30% godišnje, od 1. siječnja 2020. do 30. lipnja 2020. po stopi od 6,11% godišnje, a od 1. srpnja 2020. do isplate po stopi od 5,89% godišnje,

- točke III. kojim je tuženiku naloženo da tužitelju naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 3.581,25 kn, te

- točki V. izreke.

II. Preinačuje se presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Povrv-5060/2016 od 21. srpnja 2017. u preostalom dijelu točaka I. i III. izreke i sudi:

1. Ukida se platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Vlaste Zajec iz Zagreba poslovni broj Ovr-243/15-2 od 16. travnja 2015. kojim je naloženo tuženiku da tužitelju plati zakonske zatezne kamate tekuće na iznos od 3.550,00 kn od 23. kolovoza 2014. do isplate, na iznos od 3.425,00 kn od 23. kolovoza 2014. do isplate, te na iznos od 1.712,50 kn od 28. kolovoza 2014. do isplate, kao i zakonske zatezne kamate tekuće na troškove ovršnog postupka koji iznose 312,50 kn od 16. travnja 2015. do isplate, sve po stopi zakonskih zateznih kamata koja do 31. srpnja 2015. premašuje stopu od 12% godišnje, od 1. kolovoza 2015. do 31. prosinca 2015. premašuje stopu od 8,14% godišnje, od 1. siječnja 2016. do 30. lipnja 2016. premašuje stopu od 8,05% godišnje, od 1. srpnja 2016. do 31. prosinca 2016. premašuje stopu od 7,88% godišnje, od 1. siječnja 2017. do 30. lipnja 2017. premašuje stopu od 7,68% godišnje, od 1. srpnja 2017. do 31. prosinca 2017. premašuje stopu od 7,41% godišnje, od 1. siječnja 2018. do 30. lipnja 2018. premašuje stopu od 7,09% godišnje, od 1. srpnja 2018. do 31. prosinca 2018. premašuje stopu od 6,82% godišnje, od 1. siječnja 2019. do 30. lipnja 2019. premašuje stopu od 6,54% godišnje, od 1. srpnja 2019. do 31. prosinca 2019. premašuje stopu od 6,30% godišnje, od 1. siječnja 2020. do 30. lipnja 2020. premašuje stopu od 6,11% godišnje, a od 1. srpnja 2020. do isplate premašuje stopu od 5,89% godišnje, i u tom dijelu se tužbeni zahtjev odbija kao neosnovan.

2. Odbija se u preostalom dijelu koji iznosi 703,12 kn tužiteljev zahtjev za naknadu troškova parničnog postupka kao neosnovan.

Obrazloženje

Pobijanim dijelom prvostupanjske presude je održan na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Vlaste Zajec iz Zagreba poslovni broj Ovr-243/15-2 od 16. travnja 2015. u dijelu kojim je tuženiku naloženo da tužitelju plati iznos od 8.687,50 kn i da naknadi tužitelju troškove ovršnog postupka u iznosu od 312,50 kn, sve s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama (točka I. izreke). Tuženiku je naloženo da tužitelju naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 4.284,37 kn (točka III. izreke), dok je tuženikov zahtjev za naknadu troškova parničnog postupka u cijelosti odbijen kao neosnovan (točka V. izreke).

Protiv tog dijela prvostupanjske presude žalbu je podnio tuženik zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava. Tuženik smatra da je pogrešan zaključak prvostupanjskog suda o dužnosti tuženika da plati račune na temelju odredaba Zakona o službenim kontrolama koje se provode sukladno propisima o hrani, hrani za životinje, o zdravlju i dobrobiti životinja („Narodne novine“ broj 81/13 i 14/14), te smatra da osnovanost tužbenog zahtjeva ne proizlazi iz tužbe i priloženih joj dokaza. U odnosu na odluku o troškovima postupka, navodi da je ročište zakazano za dan 9. svibnja 2017. bilo odgođeno, a prvostupanjski sud je tužitelju za to ročište odmjerio naknadu sukladno Tbr. 9.1. Tarife u iznosu od 750,00 kn. Predlaže preinačiti, a podredno ukinuti pobijanu presudu i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje, te tužitelja obvezati na naknadu troškova žalbenog postupka u iznosu od 1.771,87 kn.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Žalba nije osnovana, osim u dijelu odluke o zakonskim zateznim kamatama i troškova parničnog postupka.

Ispitavši pobijanu presudu na temelju odredbe čl. 365. st. 1. i 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14 i 70/19; dalje: ZPP) u granicama razloga navedenih u žalbi, te pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9. i 11. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava (čl. 356. ZPP-a), ovaj sud nalazi da je ona pravilna i zakonita.

Ovaj spor je spor male vrijednosti (čl. 502. st. 1. ZPP-a) u kojem se presuda može pobijati samo zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 1., 2., 4., 5., 6., 8., 9., 10. i 11. ZPP-a i pogrešne primjene materijalnog prava, te ovaj sud nije ovlašten ispitivati pravilnost i potpunost utvrđenog činjeničnog stanja.

Prije svega valja reći da je nakon donošenja pobijane presude tuženik Marijana i Mladen Baković d.o.o., OIB 35375001016, Zagreb, Lučko, Dolenica 8, brisan iz sudskog registra rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Tt-18/2985-1 od 16. travnja 2018., slijedom čega je prvostupanjski sud rješenjem od 23. kolovoza 2018. utvrdio prekid postupka u ovoj pravnoj stvari. Rješenjem od 26. listopada 2018. prvostupanjski sud je nastavio prekinuti postupak jer je trgovačko društvo preuzimatelj Prepoz d.o.o., OIB 55425357362, Zagreb, Puževa ulica 5, kojem je pripojen brisani tuženik, preuzelo ovaj parnični postupak. Rješenjem prvostupanjskog suda od 13. lipnja 2019. je opet utvrđen prekid postupka jer je nad tuženikom Prepoz d.o.o. otvoren stečajni postupak, a koji postupak je pravomoćno nastavljen rješenjem prvostupanjskog suda poslovni broj Povrv-1641/2020 od 3. ožujka 2020. jer je tužitelj predložio nastavak postupka.

U provođenju prvostupanjskog postupka i pri donošenju pobijane presude nisu počinjene bitne povrede odredaba parničnog postupka na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti. Izreka presude je jasna i razumljiva, dok su u presudi sadržani razlozi o odlučnim činjenicama koji su jasni i razumljivi te u skladu s izrekom pobijane presude.

Predmet spora je zahtjev za isplatu iznosa od 8.687,50 kn koji tužitelj potražuje od tuženika na ime usluge kemijske analize proizvoda izvršene u razdoblju od 15. srpnja 2014. do 22. srpnja 2014., prilikom službene kontrole hrane koju je tuženik uvezio iz trećih zemalja.

Utvrdivši da je na zahtjev Ministarstva zdravlja od 1. srpnja 2014., 9. srpnja 2014. i 18. srpnja 2014. tužitelj proveo, u postupku provjere zdravstvene ispravnosti, analizu uzoraka svježeg voća i povrća robe u vlasništvu tuženika (šljiva, marelica, krušaka, svježeg češnjaka), koju je tuženik uvezio iz Bosne i Hercegovine, prvostupanjski sud je pravilno zaključio da je tuženik obveznik plaćanja troškova provedene analize sukladno odredbi čl. 17. st. 15. Zakona o službenim kontrolama koje se provode sukladno propisima o hrani, hrani za životinje, o zdravlju i dobrobiti životinja („Narodne novine“ broj: 81/13 i 14/14; dalje: Zakon o službenim kontrolama) jer je tim zakonom propisano da je obveznik plaćanja stranka koja uvozi robu iz trećih zemalja i to bez obzira na rezultate analize.

Neosnovano tuženik osporava pobijanu presudu zbog pogrešne primjene materijalnog prava, pogrešno smatrajući da prvostupanjski sud nije pravilno primijenio odredbe Zakona o službenim kontrolama i slijedom toga da je pogrešno ocijenio tužbeni zahtjev osnovanim. U konkretnom je slučaju tuženik uvezio hranu iz trećih zemalja koje nisu članice Europske

unije, pa je pravilnom primjenom odredbe čl. 17. st. 15. Zakona o službenim kontrolama tuženik dužan platiti trošak analize bez obzira na rezultate analize.

Međutim, odlučujući o zahtjevu za isplatu zakonskih zateznih kamata, prvostupanjski sud je pogrešno primijenio materijalno pravo jer u konkretnom slučaju nije riječ o odnosu koji je proizašao iz trgovačkog ugovora ili iz ugovora između trgovaca i osobe javnog prava, već o zakonskoj obvezi tuženika. Zbog toga tužitelj ima pravo na zakonske zatezne kamate na temelju odredbe čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08 i 78/15) po stopi propisanoj za ostale odnose, a koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet (a ne osam) postotnih poena, odnosno, od 1. kolovoza 2015. po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a ne kako je to pogrešno prvostupanjski sud zaključio na temelju odredbe čl. 12.a st. 2. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi („Narodne novine“ broj: 108/12, 144/12, 81/13 i 112/13; dalje: ZFPPN). Slijedom toga je u dijelu koji premašuje stope propisane odredbom čl. 29. st. 2. ZOO-a, a primjenom odredbe čl. 451. st. 3. ZPP-a, trebalo ukinuti platni nalog i odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan.

U odnosu na odluku o troškovima parničnog postupka, osnovano žalitelj ukazuje da je prvostupanjski sud pogrešno odmjerio tužiteljev trošak zastupanja na ročištu održanom 9. svibnja 2017. sukladno Tbr. 9.1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13 i 89/14; dalje: Tarifa) budući da se radi o ročištu koje je odgođeno prije početka raspravljanja pa je troškove trebalo odmjeriti sukladno Tbr. 9.5. Tarife u iznosu od 187,50 kn uvećano za PDV od 25%, dakle u ukupnom iznosu od 234,38 kn, a u preostalom dijelu odbiti kao neosnovan tužiteljev zahtjev za naknadu troškova parničnog postupka.

U preostalom dijelu je odluka o troškovima parničnog postupka donesena pravilnom primjenom odredbe čl. 154. st. 1. i čl. 155. ZPP-a, a žalitelj svojim žalbenim navodima nije doveo u pitanje pravilnost i zakonitost tog dijela presude.

Tuženik nema pravo na naknadu troškova žalbenog postupka jer je sa žalbom uspio samo i djelomično u odnosu na sporedni zahtjev.

Slijedom navedenog, ovaj sud je na temelju odredbe čl. 368. st. 1. i čl. 373. t. 3. ZPP-a odlučio kao u izreci.

Odluka o troškovima žalbenog postupka se temelji na odredbi čl. 166. st. 1. i 2. ZPP-a.

Dokument je elektronički potpisan:

RUŽICA OMAZIĆ

Vrijeme potpisivanja:

28-10-2020

10:34:00

DN:

Zagreb, 16. listopada 2020.

O=VIŠOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

2.5.4.97##130048523937333439333636353139

L=ZAGREB

S=OMAZIĆ

G=RUŽICA

CN=RUŽICA OMAZIĆ

Sutkinja
Ružica Omazić

Broj zapisa: **17899-f2cb3**

Kontrolni broj: **0d4b6-1c1b1-6c4d9**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=RUŽICA OMAZIĆ, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

